

63а

рьцъ· да бъти погребалъ т'єло братънє· съниде
ш горы на море· и обр'єте корабльники· да въ-
знорутъ на гороу съ нимъ· и погребоутъ бра-
та· си же въсіл мъислніј послушаша старь-
ца· и възьмъше іеже на подобоу възноша съ
нимъ· и копавъше погребоша т'єло братънє·
одинъ же ш корабльники именемъ фалелество·
съм'єрнвъ ся о добронравні старьун· молаше
и да бъти съ нимъ пр'єбылъ· старьцъ же рече не
моши іемоу тръп'єти троууда постънааго· оу-
ноша же глаше ен въсажко иамъ сътруп'єти·
и се пр'єбъистъ съ старьцимъ· сътвори же съ нимъ
л'єто одино· траждада ся з'єло постомъ·
по л'єт'є же поклони ся братъ фалелен старь-
цию гла· моли за мѧ д'є· тако б'я ванихъ д'єлл
матвъ възла ш мене троуудъ· и оуже и'єсмъ
троуудиинъ· и'я и въздоучи мене не троуожаижть·
не бо ни на знои не опалліж ся· ни пакты въ
зноиу и'єсть мн знаты· и'я въ мноз'є иесмъ
покон· старьцъ же блгви иего· и сътвори въ нє-

и дъвѣк лѣтѣ и полѣ. братъ фалелен. прѣже оу-
вѣдѣк съмърть свої. и моли старыца гла пон-
ми мѧ въ нали. да цѣлоуго ст҃ын крестъ. и
ст҃ои хა ба нашего всѣкореніе. въ тѣхъ во гь прї-
имлетъ мѧ. старыцъ же понимъ иго. идѣ къ
ст҃ымъ и уѣстыныи тѣмъ мѣстомъ. съ-
шадѣшиема же има на нерданъ и крестинъ-
шема сѧ. по трѣхъ дѣнѣхъ оумъре братъ фа-
лелен. и погребе и старыцъ въ лаврѣ копрата.
и по лѣтѣк икоемъ. почи ав'ва ѿшальцъ георгіи.
и погребоша и том лавры копафнити ѿци.
въ своимъ цркви :— слово .рѣи. :—

Повѣдаше наимъ прѣбнъи ѿци нашъ ав'ва гео-
ргіи архимандритъ. прѣбыванія ст҃го
ѡца нашего феодосія. также лежнть поусты-
ни и ст҃го ха ба нашего града. м'нѣк и бра-
тоу софронію. прѣмоудрьца же м'нїю. тако
и м'хъ брата съде именемъ георгіи кап'па-
докія. имаше же слѹжъкоу въ фасландѣ.
въ юдинъ же братинъ твора хлѣбы. жъжаше

певъ братъ георгии· абы и къде раждяже· и не о
братъ имъже вѣ помести певъ братии· и се съ-
крывъшемъ хотаще исконити и· въннде
же и помете певъ ризоижъ своимъ· и нынъ ии-
какоже неврѣжденъ ѿ огна :— ·слово ·рѣ· :—
Повѣдаше намъ и се тъ же ав'ва георгии ѿцъ на-
шъ· и о томъ же братъ георгии глаа· тако идно-
ижъ пасоуши иемоу свиния въ фасландѣ· и при-
доста дъва лъва хотаща венръ въсехъитнти· и въ-
зьмъ жъзлъ свон гъна и до стѣго нердана :—
·слово ·рѣ· Пакъ тъ же ѿцъ нашъ· повѣда намъ глаа· тако
хотащю мнъ зъдати цркви сѣааго курника· въ
фасландѣ· некопахъ цркви основаніе· гавн
мн сѧ въ сѣнѣ м'ннхъ иѣк'то з'бо постынкъ· о-
дѣнъ въ плетеноу котыжници· и мало на пле-
чиу своимъ възвѣр'женіе ѿ рогознити· и рече
мн кротъкомъ гласомъ· рѣци гн ав'ва георгии·
тако ли ти годѣ въисть съ толиц'еми тружды и
въ толиц'е постѣ· вънѣ ма оставити цркви ю-
же ѹнжденіи· азъ же сїнолѣпъства старкуа· оу-

стъдѣвъ сѧ глахъ иемоу ии гн· не бжди м'нѣ сего съ-
творити· съ же рече мн· еи се истиной сътвориа
иесн· глахъ иемоу· тъи оубо гн· самъ к'то иесн· онъ же
рече мн· азъ иесли петръ паствъръ ст҃го нер'дана·
азъ же въставъ заѹтра· распостранихъ урь-
тоу црквиноу· и копающю мн· оубрѣтохъ т'бло
иего лежаще· такоже и въ сънѣ видѣхъ· и съзъда-
въ митвиинкъ· сътвориа гробъ добре· въ деснѣ-
мъ оуболѣ· тоу иего положиа :— слово · рні· :—

Повѣдаше намъ тъждѣ ѿцъ нашъ георгии· тако иеди-
ноиж дондохомъ къ ав'вѣ синеноу ѿшъльцию· в'ѣ же
съ старыцъ оставилъ свое епискоупство вѣ дѣ-
лѣ· и прншьдѣ влизъ въси нарицаилемън ветана-
мареость· ѿстогаше же ѿ нер'дана ст҃го · гн· зиаме-
нии безумъвъествоу· такоже идохъ къ старыцию· и
клепахомъ м'ного· и по м'нозѣ уасѣ отъврѣзе оу-
ченикъ иего намъ· и гла лих тако· гн· ав'ва болѣ ста-
рыца до съмърти· и моли сѧ ѿу да не издаетъ ѿ жи-
тия сего· дондеже слышитъ· тако прншьлъ иесн
въ страноу сию· в'ѣхъ во въ костянтнинградѣ·

65а

потрѣбъы дѣлѧ манастѣрыскы· оу блгѹь-
стнвааго црла тибернѧ· такоже възидѣ къ ста-
рьцю· и възвѣстн иемоу· и мнѣ сътвори честь
многашьдъ гла наимъ· повелнте и прншьдъ-
ше обрѣтоша старьца съконъчавъша сѧ· разоу-
мѣхъ такоже слыша старьцъ· тако азъ вѣхъ
клепил· и тогда къ гоу отънде· тако цѣловахъ
и· гла мн оумърън кротъко· добрѣ прндѣ ав'ва мо-
н· и пакты оумъре· тогда поустнхъ въ вѣсъ да прн-
доутъ и погребоутъ старьца· и тако прндоша и
копаю гробъ· гла оученникъ старьу нже гро-
бъ копаю сътворнте любъвъ и малы рашнрн-
те да оба въмѣстнть· и копающемъ наимъ· по-
ложн себѣ на рогозннѣ· и оумъре· и погребохо-
мъ оба въкѹпѣ· старьца же и оученка иго· :—
слѣ .рфі· Тъ же ѿцъ нашъ георгии· дрхнман'дрнтъ· повѣ-
даше наимъ о ав'в'и ноулнанѣ гла· възвѣшии-
мъ епнскоупѣ· вострѣнемъ· тако иегда нти
иемоу ѿ манастира· и въити епнскоупоу въ
вострѣнѣхъ· иѣктыга Богатннты того же гра-

да ненавистъннци· въсхотѣша отравали по-
говинти и· и прѣглаша увѣанъню иго наї-
ниe дающоу· и даша иеноу съмъртъно· да ув-
ваноуїшю митрополитоу· въложитъ отра-
воу въ уашю иго· отрокъ же тако наѹченъ бѣ
тако сътвори· и придавъ уашю отрокъ вѣ-
ственоуимоу ноѹніаноу отравоу възлатъ· и
отъ вога разоумѣвъ съвѣтоу иже сътвориша
възъмъ уашю постави ю предъ сокоиж· и нуко-
же рѣхъ въхъма отроуишию· и поустивъ призъ-
ва богатнны· въ нїже бѣша и иже на нѣ съвѣ-
тъ сътвориша· вѣстствынъ же ноѹніанъ· не
хотя облунитъ сътворишихъ· кротъко гла-
въсѣмъ· аще мѣните съмибренааго ноѹніана·
отравленіемъ оѹморити· се предъ въсѣмъ ва-
ли испииваиж· и ӡнаменавъ трышьды уашю
прыстъи свонин· и речъ въ имѧ ѿца и єна и ст҃го
ѧха испииваю сию уашю· и предъ въсѣмъ испиивъ
ю· безъ врѣждения пребысть· и видѣвъше по-
клониша слѣ иеноу до землѧ :— слово ·рѣк·

Е^к нѣкъ то старъць въ томъ же обицинѣ житїи· ав'ва
Феодосія· стїго оца нашего· родомъ севастинска
града ар'менна· имѧ иего патрікіи· старъць
зѣло· повѣдаше же се вѣкъ лѣтъ съто и .гї· кротъ-
къ и мѣчталнвъ повѣдаша намъ того лѣкета
б҃цн· о добродѣлѣ старъци· тако игоуменъ жи-
тия вѣкъ обици· ав'ва к'сан'ноу· поставивъ и-
гоуменство· оугодавъ сѧ соуда· великоу во гла-
ше игоуменоу вѣйтн· словесынтым пасти обици·
прідн въ повинованніе паче соуднвъ въ пользу
доушн ::— слово ·рка· ::—

Глахоу нали и се о немъ· тако ииъ вѣкъ старъць ара-
спѣнннъ· именъмъ ноулнанъ прінѣрауынъ·
съ же ав'ва ноулнанъ· за зѣроѣ макарнн ар'хн-
еїп'ѣ илмистъ· и соумынаше сѧ прновьщнти сѧ
имъ въ иедннъ же дѣнь ав'ва ивлнанъ възвѣ-
стн ав'ва сүменоу иже въ чюдьнѣн горѣ· ѿ-
стонть же ѿ вѣжніа града· попърнцъ ·ф.тн· гла
слѣпъ иесмъ и не могу никаможе ити· ии и-
мамъ могуущаго мн помошн· и прновьщнти

сѧ макарини соѹмънио сѧ· иѣ въсповѣждь мн ѿу·
уто мн ие подобъно да сътворю· въсповѣда же
ав'ва сѹмнонъ· ав'ва ноѹлнаноу гла не ѩндн· ии
въсехоши сеbe отълоѹунти ст҃ыга цркве· не иматъ
бо зъла блгдтніј га нашего іу Ѹа· спса сна вжніа·
тъкмо и се вѣждь брате· к'то ліово проскоѹмса-
ть въ обиѹи житнн вашемъ· имате тоу стар'ца
велика именемъ патрнкніа· съ же старьцъ сто-
нть вън'є сїженія ииже въсѣхъ· влнзъ иеже на за-
падъ црквнага ст҃ена· и глетъ стѹгих млтвоу
проскомидніа· и сего въмѣннти сѧ анафора :—

^{лѣ.} ·ркв. Глаше ав'ва ноанъ ѩшльцъ· иемоѹже нареѹенниe
пуростъ· тако слышахъ повѣдайшио ав'ва стефа-
ноу· миавнти єннноу· тако соѹшио мн въ обиѹи
житнн· ст҃го ав'ва феодосніа· великааго коѹнови-
ар'ха· власста тоу дъва брата сътворьша клатвъ·
да ии въ жиѹот' ии въ съмиѹтн разлоѹунта сѧ дрвъ-
гъ ѩ дроѹга· да такоже власста въ манастърї веќ-
ми на оѹспѣхъ· по том же одннъ братъ томилъ
бъи на блѹдъ· ти не могъи сътьр'пѣти и тој сотонъ·

рече братоу своемоу· прости же брате ильже на
 блудъ оходитъ мн оумъ· и хощи ити въ миръ·
 братъ же находитъ глати и молитви ректи· ии брате
 ми не можи погонити троудъ сюонхъ· онъ же ре-
 че имоу или понди съ миноиж· да же оумышило
 то сътворю· или не дѣн мене да идоу· братъ же не хо-
 тя иго поустыни идннного· иде съ иимъ въ гра-
 дъ· сънде же оубо онъ въ храмъ блудица· братъ
 же то видѣвъ прысть възьмъ въстыпа си на гла-
 ву· и самъ ся томилаше ба мола за ии· да бы ся о-
 ставилъ того· тауе тако изнде осквернинвъ ся· въ-
 лѣзъи рече имоу братъ· кын ти оупѣхъ бы ^и ѿ
 грѣха того· како ли врѣда не прна тты· понди па-
 кы въ манастырь· онъ же рече имоу· оуже к' то-
 моу не могу ити въ поустыни· иди тты азъ бо
 хощю въ мирѣ преображеніи· такоже оубо ииного моли-
 въ и· не може прноустыни въ слѣдъ сеbe ити въ поу-
 стыни· преображеніи и самъ въ мироу· ти дѣласта
 ова наемлюща ся· въ тъ же годъ вѣкъ урьнорицъ-
 цъ авраминъ· иже послѣже бы ^и дѣхнеппъ въ ефесѣ·

добръ и кротъкъ пастъръ. Зъдаше манастиръ свон. Иже зовоутъ вузантийскыи. Шъдъша же оба работаста зиждющиимъ. И напъдоу възниаста цѣноу или наимъ. Въпадъ иже въ блоудъ възниаше отъ овою напъдоу. И по в'сѧ дънн въсхождаше въ градъ. И въдаяше сквръннааго д'ела д'елл. И дроугъи въсъ дънъ ал'каше п'салтърю гл'я. И творан з'ело мъгул въс'емъ. Сего по вс'я дънн вндаяше въ манастирн. Ні' ъдоуша ии гл'юща. Нъ з'ело драхла. Пов'едааше о немъ и о житии иего стоящоу игоуменоу авраминю. Тогда по истин' великыи ѿцъ аврамин. Принуждава д'елателънка того въ свон храмъ. И въпраша и гл'я. Шкоудоу иен брате. Чъто ли инашн д'ело. Онъ же въсъ иемоу съпов'еда. И тако брата ради въсъ тръплю. Да некъли вндя бъ моих пеуаль спасеть брата моего. се слышавъ стъян аврамин. рече братоу помоу. и гъ да стъ тес' дашю брата твоего. и тако ѿпогустн и аврамин. и не храма изиде отъ него. то тоу

авніе и онъ грѣшынъи· братъ сърѣте и гла· бра-
те мон веди ма въ поустыню да сѧ спсѹ· и авн-
и же понитъ и братъ веде и въ пещеры ст҃го не-
рдана· и затвори сѧ самъ· и въ малѣ годѣ толи-
къ огодаинкъ втывъ ежин· къ гоу ѿнде· прѣ-
вѣстъ же братъ иего въ тои же пещерѣ· такоже
сѧ вѣста клала· да и съ искониудетъ жицнъ
свої ток· и съврьшитъ сѧ такоже и вѣстъ :—

лѣ. ·ркг. Семоу братоу сѣдащю по оумирѣтви дроугаа-
го брата· прииде однинъ ѿ старыцъ· ѿ лавры ка-
ламони и гла иемоу· ръци ми брате въ толицѣ
везмльви постѣ чуто оуправи· гла иемоу бра-
тъ· иди и приди по десатѣмъ дѣне· и повѣмъ
ти· старыцъ же отшѣдъ прииде по десатѣмъ дѣ-
ни· и обрѣте брата оумирѣша· и на зѣдѣ пи-
сано тако· прости ма ѿуе тако николиже тво-
рд словужбы моиа· не оставихъ оума мои-
го на земли· :— слово: ·ркд· :—

Повѣдаша нали ѿци того же прѣвѣтвания·
иже въ ст҃хъ оцихъ нашихъ феодосии· тако

прѣже сихъ лѣтъ· оумъре съде старьцъ именемъ
аѳосъ· съ въ жиботѣ своемъ въ постѣ хожаше·
въ коотоулиѣнъ· въ иединъ же днъ соѹшию иемоу въ
поѹстынѣ· се срациини прондоша въ страны тѣ·
и оѹзърѣша старьца· и иединъ ѿ иихъ обнажи-
въ меѹъ свон· идлаше на старьца хотѧ и оѹбнти·
старьцъ же вндѣвъ срациинна идоѹшъ на нѣ· въ-
зърѣвъ на нѣо рече ꙗн ꙗхѣ волѣ твоїи вондн· и а-
вние ѹниоу ѹемлѣ и поглагъти срациинна· а ста-
рьцъ спсє сѧ :— слово: ·рѣ· :—

Пакъ намъ повѣдаша того же мѣста оѹн· тако
вѣ съде иѣкѣто петръ именемъ прозвутеръ
родомъ понѣининъ· м'нога и велика исправле-
ниа сътвориа въ о семъ старьци· феодоръ бывъ е-
пискоѹпъ рос'коу· глаше намъ· тако иединюю прн-
де къ м'нѣ на иеѹданъ· въ лавроу фоѹр'гнн· тоѹ
бо вѣхъ сѣда гла мн· сътвори любъвъ брате фе-
одоре пондн съ мъноиж въ гороу синанскоуј·
тако мѣтвоу иамъ· азъ же не хотѧ прѣслѹша-
ти старьца глахъ иемоу пондн· такоже прѣндо-

69а

Ховѣ сѣты нерданъ. Гла мнѣ старыць. брате Феодо-
ре. ходи поклонивѣ сѧ да до синанскыя инк'то-
же наиж не Ѵсть. Гла имену Ѹче. сего азъ сътвори-
ти не могу. и поклони сѧ старыць и до синанскы-
я не въкоуси ииуъсоже. прннимъ же въ синан сва-
тыхъ танигъ. тъгда и пища въкоуси. тако
же же и ѿ сина идоховѣ. къ стояжмоу мнинѣ
алеандровскому. не въкоуси въкоуси иемъ
брашна. тоу же прновьшивъ сѧ въкоуси
брашна оу спро мнины. прндоховѣ въ спѣ-
и градъ. ииуъсоже на поутн въкоуси въкоуси
иеноу. прновьшивъ же сѧ въ спро ми хъ ба на-
шего въскрьсенни. прннатъ и въкоусити.
на въсемъ же томъ и толицѣ поутн. тъкмо
трншьдты гасть старыць. авыи въ синанстѣ-
и горѣ. авыи въ спро ми хъ ба на-
градѣ нероусалимѣ : Слѹ. ркг.

Повѣдаша намъ и о иномъ старыци. того
же прѣвѣваныа ѿци глище. тако вѣ съде
иѣкто старыць. иже прѣжѣ маломъ лѣта

поун· иемоужке има пар'дъ· родомъ римляни-
 нъ сты· такоже в'к оунъ· в'исть мъщынникъ· ш-
 диниожже иде съ мъскы въ ирихъ· и въ гости-
 ници овр'бте ся д'етицъ малъ· и ѿ днавола
 не в'едоушио пар'доу· распъра мъскъ д'ети-
 цъ и оуби и· оскър'внвъ же ся о семъ ав'ва пар'дъ·
 отънде въ ар'онъ· и тоу в'ї ѿшъльцъ ртыда-
 ла пренено и гла· тако азъ сътвориխъ разгон
 д'етицио· и тако оубинца имамъ осоуженъ
 в'иги на соуд'к· в'к же тоу блнзъ въ соуходо-
 л'к лъвъ· и пренено ав'ва пар'дъ хождаше на
 ложе лъвоу· тъкала и дър'жка лъва· да в'ы въ-
 сталъ и нз'блъ и· лъвъ же ииакоже не вр'к-
 дн иего· тогда старъцъ внд'евъ тако иикты-
 иже оует'ехъ гла въ сев'к· да лагоу съпати
 на поутн лъвоу· да иилюходашю иемоу идоу-
 шю на р'екоу водъи пнти нз'естъ ж· и тако-
 же възле же се по мал'к лъвъ прнде· и акы
 улкъ съ въс'емъ мъщынниемъ пр'ескоун
 старъца· и ииуемъже прнкосе ся ииы· тогда

70а

старъць низвѣстн си яко простн и бѣ гробъ то-
мѹг· и пришѣдъ пакы въ прѣбываннє свое·
прѣбывааше въсѧко лѣто· въсѣмъ пользоу
твора· и подвигъ твора оумъртвніа своєго· :

Ѣкъ. Хотѧщю съконъчати сѧ ав'ва софронию· прѣ-
моудръцю моему братоу· стояховѣ блнзъ
иего· азъ и ав'ва ноанъ· схоластикъ· и ѹнн иѣ-
цинн ѿцъ· и гла налиъ· яко на поутъ идлхъ·
и предъ мъною дѣца рѣдъ сътвориша· и ликова-
хѹг глюща· добре прїде софрони· и вѣнича сѧ
софрони· :— слово· єкъ· :—

Гл҃хѹг о ав'вѣ стратиги· и о игоуменѣ того же прѣ-
быванніа· иже въ стѣхъ ѿцъ нашъ феодосин· то-
го же манастира ѿцн· яко ти си многа съниска-
нія прноврѣте· пауе въсѧкого м'ннха рода сего·
постнти сѧ зѣло и въдѣти много :— слово· єкъ· :

Повѣдаше налиъ иже въ обѣщи житнн· иже въ
стѣхъ ѿцъ нашъ феодосин· вѣивъ епископъ·
канитоулнадось· о ав'вѣ non'е прозвуторѣ
гла· яко однною прѣжке цркви клѣпанніа но-

ψύναаго· възложа азъ на ложи моемъ· слышашъ гн помилован кротъкомъ и мълчаливомъ
гласомъ· и съустрохъ патъ съ гн помилун· въ-
ехотѣхъ же оувѣдѣти къто есть глан· и прѣни-
кноу въ дъвърьцами клѣтъкты моега въ царь-
къвъ· вндѣхъ старыца лежаща на колѣну
свою· и звѣздаж свѣтозраукоу върхоч гла-
въ иего· просвѣщающоу мн икто есть старыца· :—

•рл· **Е**теръ иѣкто ѿ старыца обѣща жития· повѣ-
даша намъ о томъ же авва нонѣ гла· тако о-
днною прѣже даже не възви вилю· и злѣзъ
ѡ клѣтъкты моега идохъ къ цркви· и вндѣ-
хъ старыца прѣдъ црквию стояща· и въздви-
гъша роуцикъ свон и молаща сѧ· свѣтлата же
сѧ роуцикъ иего тако свѣщн огнииѣ· и поуодиивъ
сѧ отъидохъ :— **слѣд.** **рла** :

Еть александрии соуице· идохомъ къ аввѣ феодѣлж·
иже вѣ въ стѣни софронии· также есть въ фаронии
и повѣдаше намъ старыца гла· тако азъ въ обѣ-
щи житии острингохъ сѧ· иже въ стѣни оци нашъ

ФЕОДОСИИ· ИЖЕ ВЪ ПОУСТЫИИ СТРОХА БА НАШЕ-
ГО ГРАДА· И ОБРЕТОХЪ ТОУ СТАРЬЦА ЗЕЛО ВЕЛИКА·
ИМЕНЬМЬ ХРЫСТОФОРА· РИМЛАНННА СОУЩА РО-
ДОИВ· ВЪ ИДИИ ЖЕ ДЫНЬ ПОКЛОНИХЪ СЛѢМОУ
ГЛА· СЪТВОРН ЛЮБЪВЬ АВ'ВА· И ПОВѢЖЬ МИ ГАЖЕ
ВЪ ЮНОТЬСТВѢ Д'ЕЛА· И МИ'ОГО МОЛЕНЬ ОТО МЕНЕ
СТАРЬЦЪ· РАЗОУМ'ЕВЪ ГАКО ПОЛЬЗА РАДН Д'ША ВЪ-
ПРАШАЮ· ПОВѢДА МИ'Е ГЛА· ИЕГДА ШВЪРГО-
ХЪ СЛѢДО· МИ'ОГО ИМАХЪ РАЗГОР'ЕНИЕ· И ЖЕЛА-
НИЕ О МЫНИШЬСТВІИ ЧУНОУ· ВЪ ДЫНЕ ЖЕ ОУПРА-
ЖНІАХЪ СЛѢДА СЛОУЖЪВОУ· ВЪ НОЩН ЖЕ ОТЪХОЖА-
ХЪ ВЪ ПЕЩЕРОУ· ИДЕЖЕ ВЪ ВЪ СТРЫИХЪ ФЕОДОСИИ·
И ПРОУНН СТРЫИХЪ ОЦЬ МОЛНТВТЫ Д'ЕЛА· И ИН-
ЗЪЛАЗД ВЪ ПЕЩЬ НА КОМЪЖЪДО СТЕПЕНН КЛА-
НІАХЪ СЛѢДО· СОУТЬ ЖЕ ПО ЧУСЛОУ ОСМЬ НА ДЕ-
САТЕ· И ИЕГДА СЪЛ'ЕЗОХЪ СТЕПЕНЬ ВЪС'ЕХЪ· ТОУ
ПР'ЕВОУДАХЪ ДОНДЕЖЕ ВЪСКЛЕПА ВИЛО· КЛАНІ-
А СЛѢДА МОЛНТВОУ ТВОРД· И ИЕГДА ВЪСКЛЕПАШЕ
ВИЛО· ТЪГДА ХОЖАХЪ НА СЛОУЖЪВОУ· ПР'ЕВЫВЪ-
ШОУ ЖЕ М'Н'Е ВЕС ПР'ЕСТАНН Л'ЕТГЪ ОДИНО НА ДЕ-

сѧте· въ слѹжкъвѣ сен съ постомъ и ногомъ· и въ-
 здръжании полгышилении· и троуѓехъ тѣле-
 сънѣ· придохъ одиноч по обѣиулю въ пефь хо-
 та вълѣстн· и коньуавъшю мн иже на сте-
 пени кланнии· хотащю мн на землю съ-
 лѣстн пеферы· быхъ въ въсторъзѣ и видѣхъ
 въсю пефероу кан'дна патноу· ова же горд-
 хоу· и видѣхъ и дѣва моужка въ хламидоу
 одѣна· и вѣлообразъно ходлаща· стволища
 такде кан'дна· азъ же рѣхъ има по чѣто
 съде постависта кан'дна си· и не дасть на-
 ма сълѣстн и помолитн сѧ· она же отъвѣ-
 щаста мн рекоуша· тако ѿцъ соутъ кан'дн-
 на си· азъ же пакты рѣхъ къ иниа· а по чѣто
 овѣхъ гордть а дроуѓтихъ не гордть· хота-
 щи въжегоша свою· не хотащи иже не въ-
 жегоша· тогда Глахъ имъ· сътвориита лю-
 бъвь мои кан'дно гордть ли или не горд-
 ть· она же рекоста· помолитна сѧ и въжь-
 жевѣ и рѣхъ азъ още молю сѧ· и доселѣ чѣ-

то творахъ. и о семъ словеси придохъ въ
са. и обративъ сѧ никогоже не видѣхъ.
тогда рѣхъ въ себѣ. христофоре творудъ
волин тробѣ. и азъ оутро отъндохъ отъ
манастыра. и идохъ въ синанскоѹж го-
роу. и нукоже носа. тъкъмо въ неже вѣ-
хъ тъуніж одѣнъ. и сътворишау мн
тоу патъ деслатъ лѣтъ. приде мн гласъ
глагола. христофоре иди въ обище жи-
тии твои. идже сѧ и добрѣ потворуди. да
тоу съконъяеш сѧ съ ѿци свонми. и по-
малѣ лѣтъ рекъшау мн си. съконъя сѧ
стага иго дша :— слово. рѣв :—

Пакы нали тъ же авва феодоулъ повѣда. о то-
мъ же авва христофорѣ. глаше рекъше ста-
рьцъ. яко одиною възидохъ ѿ манасты-
ра. въ стѣн градъ цѣловатъ стѣн креста.
и игда поклонихъ сѧ рекъше исходящю мн.
видѣхъ ивкого брата стояща въ вратѣ.
хъ срѣдодвѣрна устьяного креста. ии въ-

Ходлаща ии неходлаща. видахъ же и дъва вра-
на кес троуда парлаща на лице иего. и крнлома
свонма затрѣпаляща иемоу лице. и не даиж-
ша иемоу въннти. и разоумѣвъ азъ тако дѣ-
мона иеста. глагъ иемоу. ръци врате по чьто
стогаше по средѣ вратъ и не въхожаше. онъ же
реуе мн. прости мѧ гн ав'ва мъисли ииамъ.
иеднъ же глагъ мн въннди цѣлоун чистыни-
и крестъ. дроугъи же глагъ ии ить иди стътво-
руи ѿвѣтъ. ииогда цѣлоунешн. азъ же тако
слышахъ. ии мъ и за роуков въведохъ и въ
цркви. и авни вѣжаста врана ѿ иего. и стъ-
творицъ и цѣловати стїго креста. и стое хъ ба
нашего вскресеніе. поустинхъ и съ миromъ.
си же мн старъцъ стъказа. понеже видаше
мѧ ииого въ слоужъвахъ прилежаша :—

слѣд. рѣг. Повѣда иамъ тъ же ав'ва феодоулъ глаг. тако
гостинца иесть съде винъ фара. межку сто-
ю софию. и стїго флоуста ии мъ гостинцию. съ
одинною моли мѧ ити въ гостинцию. и прѣ-